

Nr 98
Juuni
2023

Kalmetu Sõna
ajaleht asutatud 1995. a
16. detsembril

61. lend 2023. aastal:

1. Enders, Lisete
2. Grünberg, Rauno
3. Juhkamsoo, Lumme Marie
4. Kallas, Ingrid
5. Kulper, Merili
6. Laur, Laura-Liisa
7. Lohk, Kaimar
8. Lorup, Kadri
9. Meikar, Rihanna
10. Meremaa, Riivo
11. Mirka, Romet
12. Porohov, Triin
13. Raja, Rianna
14. Rimmel, Kadi
15. Saarepera, Liis
16. Vaarend, Ron-Revon

9. klassi lõpetajad ja klassijuhataja Sirje Pöder

Tutipäev Kalmetu koolis

Ma olen väike, olen alles väike
ja päris koolis veel ei käi
ja minu väike karupeake,
on karutarkust täis...
9. klassi õpilastele kõlas viimane
koolikell! Esimene koolitund
möödus 30. mail algklassiõpetaja
Margit Kaarmäega. Hommikul
istuti Olustvere poiste bussi ja
võeti suund Viljandisse. Einestati
Hesburgeris, jalutati vanalinnas,
küllastati Viljandi vallavalitsust.
Kirsimäel ootas aga
päevakangelasi vahva üllatus -

tulede ja vilede saatel kargasid lava tagant välja lapsevanemad. Teineteisele kingiti ohtralt naerutusi, jagati kallistusi ja tehti ühispilete. Järgnes meeleolukas aktus koos veesõjaga.

Huvijuht Karin Mägi

Minu unistused

Mul hetkel polegi väga palju unistusi. Väikse tüdrukuna oli neid rohkem. Praegused unistused on rohkem realistlikud ja seotud edasise eluga. Väiksenä saai unistatud pigem asjadest, mis kunagi võimalikud pole või asjadest, mis nüüdseks on ammu peast välja lennanud. Väiksenä saai unistatud hobustest, üksisarvikutest ja muidu lendamisest. Hiljem tulid sinna hulka erinevad ametid, mis lapsele väga põnevad ja väljakutserikkad on. Praegu on unistused minu jaoks pigem eesmärgid. Unistusi on võimalik täita, kuid selle nimel tuleb pingutada, sest miski ei tule alati kergelt ja kui tuleb, siis mitte kauaks või mõne nõksuga, kus kõik pole päris nii, nagu ootasid.

Praegu on minu peamiseks unistuseks enda harimine. See tähendab põhikooli ning gümnaasiumi läbimist heade tulemustega ning seejärel juba millegi konkreetsema õppimist. Hetkel on unistuseks saada näitlejaks. Selle nimel tuleb vaeva näha, kuid olen ka läbi mõelnud,

mida selleks tegema pean, et seda unistust täide viia.

Näitlemine on üks nendest unistustest, mis on minuga väiksest saati kaasas käinud.

Ainus, mis kordub. Ilmselt on see sellepärast, et ma olen väiksest plikatirtsust saati olnud laps, kes eriti paigal ei püsi ning kogu aeg uusi seiklusi ja väljakutseid otsib.

Näitlemise puhul on eeliseks see, et hoolimata pidevast

teksti pähe õppimisest, mis sellega alati kaasneb, saan ma kehastada erinevaid karaktereid. Karaktereid, kes peavad erinevaid elukutseid ning kelle iseloomud on samuti väga erinevad. Miski, mis on mitmekülgne ning toobki endaga kaasa põnevaid katsumusi.

Teiseks unistuseks on kunagi endale mõneti stabiilne elu luua, kust jääb aega ka pere loomiseks. Muidugi selle kõrvalt jääda suhtlema ka praeguse pere ning lähedastega. Seni on lapsed meeldinud ning oleks tore, kui kunagi oleks ka endal poeg või tütar. Muidugi, unistus oma elust ja perest on miski, millega kaasnevad kohustused ning keerulised olukorrad, mille jaoks on vaja palju kannatust, kuid samas toovad need endaga kaasa ka palju head. Täpselt nagu kõik teisedki unistused.

Selle kõige kõrval ei ole ma ära unistanud ka oma sõpru. Loodan, et jään siit koolist ja mujalt leitud sõpradega suhtlema, isegi siis, kui me ei näe enam nii tihti. Varem või hiljem lähevad kõik just seda teed, mis neid nende unistusteni viivad, nõnda ka mina, kuid tahan seejuures siiski toetada ka oma sõpru nende endi unistuste täitumisel.

Need ongi minu unistused hetkel. Saada kätte haridus, mis mind elus edasi aitab, saada töö, mis mulle tõeliselt meeldib, saada kunagi pere ning jääda suhtlema oma sõprade ja lähedastega, kuid miks mitte leida ka uusi sõpru juurde. Samm-sammult ma nende täitmise suunas ka liigun ning loodan, et ka mu sõbrad viivad oma unistused kunagi ellu.

Merili Kulper 9. klass

Mulle on alati meeldinud fantaseerida ja kujutada ette enda unistuste elu. Kõik on väiksenä kindlasti kõvasti unistanud asjadest suurelt ja laialt. Enne kui keegi suutis meie unistusi laita või piirata proovida.

Olen palju näinud, kuidas järjest vanemaks saades pannakse rohkem piiranguid ja kaste ümber enda unistustele. Kui olen märganud ennast seda tegemas, tuletan meelde, et unistused on suuna näitajad ja unistada tuleb nii suurelt kui oskad. *Järg lk 3*

Minu unistused

Ilma unistusteta on palju raskem elada minu meelest. Unistused juhivad mu elu iga päev ja panevad mind edasi liikuma. Osad unistused pole minu jaoks enam unistused, vaid eesmärgid, sest kavatsen need saavutada. Räägin paarist enda unistusest, sest kõiki ette loetleda küll ei jõuaks ja osad unistused peavad jääma ka ainult minu südamesse.

Mu suur soov on näha võimalikult palju erinevaid maailma paiku, nende kultuuride, inimeste, looduse ja kliimaga. Ma võtsin endale eesmärgiks 100 riiki. See on mul praegu võetud ümmargune number, aga ma tunnen, et see eesmärk paneb mind liigutama. Ma olen sellega juba natuke algust teinud ja siiani olen käinud 6 riigis ja mul on see aasta juba plaanis sinna vähemalt 2 riiki lisada. Minu meelest igas uues kohas käimine avab natuke su silmi ja maailma-vaadet. Ma tahan kogeda võimalikult palju selle aja sees, mis mulle antud on. Tean, et selle teostamine vajab ka raha, aga sellega seondub ka mu järgmine eesmärk.

Saavutada finantsvabadus. Ma olen juba kaua aega mõistnud, et selleks, et saaksin tegeleda kõikide enda hobidega, näha maailma ja kogeda elu nii palju kui saan, on mul vaja aega. Aeg võrdub raha, nagu öeldakse ja selleks, et mul oleks vaba aega, on mul vaja raha. Ma tahan ka, et mul oleks tulevikus piisavalt raha, et võimaldada oma perele ja lähedastele kogemusi ja mugavat elu.

Ma tahan omada maja või suvilat kuskil looduses. Eeldavalt võiks see olla välismaal, kus saaks vahel elada ja puhata ning ülejäänud ajast saaks seda välja rentida. Tahaks omada erinevates piirkondades oma kohta, kus saaks vabalt käia, kui puhkust tahan. Sellistesse kohtadesse oleks ka tore pere külla kutsuda.

Tahaksin ka kunagi teha langevarjuhüpet. Aga selle tegemiseks pean veel julgust ja vanust koguma.

Mu kõige suurem unistus ja eesmärk on elada nii palju ja hästi kui ma suudan, võtta elust viimast ja elada enda järgi ning olla kõige parem versioon endast.

Mul on veel palju unistusi, aga need olid praegu esimesed, mis pähe tulid. Ma arvan, et kõiki ei pea ka ette lugema ja osad võin endale hoida. Hoian enda unistusi meeles, et elada enda jaoks.

Kadi Rimmel 9. klass

Igal inimesel on unistused ja need on kõigil erinevad. Arvan, et minu omad väga erinevad pole, aga räägin neist ikka. Minu unistus on saada rikkaks nagu enamustel inimestel, aga vahe on selles, et ma loen raamatuid rikkaks saamisest ja kirjutan tähtsaid asju üles ning püüden oma unistuste poole samal ajal, kui teised lihtsalt unistavad. Kui mul on raha palju, siis saan lubada endale ja enda tulevastele lastele erinevaid asju, näiteks reise ja mänguasju.

Minu unistuste elu näeks välja selline. Elan Eestis, Pärnus modernses majas koos oma abikaasa ja lastega. Perega käime pikkadel reisidel, reisime ümber maailma ja kogume elamusi. Vajadustel aitaksin lähedasi või neid, kellel rahaliselt on abi vaja. Oleksin lahe ema. Täidaksin ka vanemate suured soovid ära, millega on nad lihtsalt nalja visanud, aga millest nad kohe kindlasti ära ei ütleks. Tahaksin, et minu üle ollakse uhke.

Aga enne seda unistust pean ma loomulikult põhikooli ära lõpetama, see hetk on varsti käes. Kui see on lõpetatud, siis oleks mu soov saada gümnaasiumi ning ka see hästi ära lõpetatud saada. Olen ka mõelnud veel ülikooli minna tulevikus ja arvan, et sinna lähen ka.

Ma unistan, et suudan oma unistused täita ja juba praegu ma nende poole püüden.

Laura-Liisa Laur 9. klass

Viljandimaa laulu- ja tantsupidu „Kasvame koos“

Kasvame koos perega, sõpradega, lemmikloomadega. Kasvame koos tantsu, laulu ja pillimänguga. Kalmetu kooli muusikaõpetaja Eda Kivisilla eestvedamisel osalesid meie maja koorid Viljandimaa laulu- ja tantsupeol "Kasvame koos". Lavale astus ligi 1800 esinejat!

Maakonna suurpidu oli edukaks peaprooviks XIII noorte laulu- ja tantsupeole "Püha on maa". Suur tänu õpetaja Edale, lauljatele ning abistajatele!

Tekst: Karin Mägi, fotod: Elle Nurme.

Kohtumine Ena Metsaga

Esmaspäeval, 6. märtsil kohtus 9. klass jutuvestja Ena Metsaga. Ääretult inspireeriv ja sütitav kohtumine toimus hubases Tänessilma raamatukogus. Ena viis õpilased helide ja lugude saatel rännule, milles kõneldi juhuslikest saatuslikest kohtumistest ja juhtumistest, inimestest ja kultuuridest, uskumustest ja nende põrmustamisest, julgusest ja enesehoiust ning valmidusest hoida oma meeled elu poolt pakutavatele võimalustele avatuna.

Esimest korda Ena Metsa nähes tuli pähe ainult üks mõtterraas: ta ei ole tavaline eestlane. Ta näost ja silmadest oli näha kogemusi, rõõmu ja maailma. Seda väga tihti eestlase silmist ei näe.

Ena Mets jutustas meile oma reisiseiklusi ning näitas ka pilte. Jutud tema olukorrast ja surmalähedastest kogemustest panid mind ennastki mõtlema. Tema jutt kõlas väga motiveerivalt ja pani mu pähe väikse mõttekillu, mis ütles, et kõik on siiski võimalik. Isegi kui raha napib, on kõigil võimalus selliseid kogemusi teostada.

Jutustades mängis ta oma käes ühte väikest pilli, mida ma polnud kunagi näinud. Pill kõlas peaaegu nagu ksülofon, rahustavalt ja mõtlikult. Ena tooli kõrval seisis laud, millele olid asetatud küünal, lamp, paar raamatut ja väiksed kujukesed. Ka nende kohta saime nii mõndagi teada.

Seina peal oli suur maailmakaart, mille peal Ena oma elukohti näitas. Kõige põnevam oli minu jaoks jutt Mongooliast. Mongoolias kohtas Ena erinevaid rahvaid ning oli samal ajal ka kooliõpetaja. Kuulsin Enalt asju, millesse ma poleks elu sees suutnud uskuda. Näiteks rääkis Ena, kuidas eksisteerivad sellised inimesed, kes suudavad vaimudega suhelda. Täpsemalt kirjutasid need inimesed raamatuid vaimude sõna järgi. Nende raamatute kirjutamine pidi hästi kähku käima ning raamatud tulid sisult Piiblisarnased.

Kui mul enne oli vähe motivatsiooni ja usku, siis nüüd on seda tunduvalt rohkem just tänu Enale. Ena elu on väga kogemusterikas, just selle sarnast elu tahaksin ka endale. Kunagi pole liiga hilja. **Lisete Enders 9. kl**

Näitus Ena Metsa töödest

Luule tõi maakonnaõpilased linnaraamatukokku

Teisipäeval, 21. veebruaril toimus Viljandi Linnaraamatukogus juba 25. korda Viljandimaa Viivi Luige nimeline põhikooliõpilaste luulepäev. Luulepäeva eestvedajaks on Kalmetu kooli kirjanduse ja eesti keele õpetaja Ene Toomsalu.

Sündmus on sõnaosavate õpilaste, kui ka aineõpetajate poolt oodatud päev, mis toob kokku sarnase huviga noored, et üheskoos luulet kuulata ja luulet luua. Iga luulepäeval osaleja leiab oma kirjutise järgmise aasta luulekogust, mille väljaandmist toetab Viljandimaa Omavalitsuste Liit, Kalmetu Põhikool ja Viljandi vald. Kalmetu kooli õpilaste poolt illustreeritud luulekogust leiab 11 kooli ja 39 õpilase värssse.

Enne loomingulist kirjatööd esinesid Kalmetu kooli õpilased ning luulest ja luuletamisest kõnelesid Lauri Räpp ja Anne-Mai Tevahi.

Suur tänu pühendunud ja järjepideva töö eest õpetaja Ene Toomsalule!

Fotod ja tekst Karin Mägi Kalmetu Põhikooli huvijuht

Elu helid
koos päikese ja tema varjudega
lummavas vaikuses
panevad looduse lootma
ning aastaajad veetlema.

Kertu Kändla, 9. klass, Kõpu
Põhikool
Read värskest luulekogust

Lauri Räpp ja Anne-Mai Tevahi

Reet Lubi ja Ene Toomsalu

Ene Toomsalu ja Marika Riihmuru

Clerihew

Lumme Marie Juhkamsoo
suvel hüppab üle soo.
Käis mul külas, kiusas kassi
poole piimast jättis tassi.

Merili Kulper, 9. klass

Triin Porohov,
peast ta pisut põrund on.
Hobustega ratsutab
ja poisse tagumikule patsutab.

Merili Kulper, 9. klass

Sirje Põder
on matemaatika sõber,
ta õpetab meile tähti ruudus,
küll on kahju, et Romet puudus.

Romet Mirka, 9. klass

Malle Pisarev,
ta ei ole ebalev
Kõlar kukkus talle pähe
nüüd ta koju ei lähe.

Triin Porohov, 9. klass

Ain Keerup, ta
teekonnal on olnud käänud,
keerud,
jõudis Kalmetule ta
koos oma uhke ülikonnaga

Rihanna Meikar, 9. klass

Märt Avandi
tegi oma linnumajast kavandi,
see teda ei huvitanud,
kuna ta oli palju suvitanud.

Ron-Revon Vaarend, 9. klass

Üllar Saaremäe
vaatas ja ütles näe,
seal on palju näitlejaid
tegelikult hoopis palju
väitlejaid.

Ron-Revon Vaarend, 9. klass

Tanel Kiik
Eestis on poliitik.
Juustes krussis lokid
ja jalas vahvad sokid.

Kadri Lorup, 9. klass

Vabariiklikul konkursil saavutas 4. koha

Mesilased

Mesilased

Mesilane lendab ringi
Ees ta silmab palju lilli
Suurele aasale lendamas ta kaljult
Iial pole näinud lilli nii palju
Langedes märkab ta paljugi putukaid
Aasa peal lennates mõndagi sutsab
Sinililledel ja ülastel ringi ta hüppab
Päikeseloojangul läheb voodisse tuttu, et
Ärgates aasale saab tõtata ruttu
Erksalt taevasse ta lendab
Vabadusest värsket õhku hingab

Romet Grünberg, 6. klass

Mesilaste sõda

Mesilane kogub
nektarit,
täidab iga taru sektorit.
Tööd ta teeb päevad läbi,
mesilasemal suur häbi.

Kodu on neil väga soe,
kuid herilane lõhkus ära toe.
Nüüd neil sõda käib õues,
jooksen eemale, nende mesi põues.

Romet Mirka, 9. klass

Meie armas mesinik,
kui mesi on su tulevik,
pane valmis oma maitsemeel,
sest magusapommi saad sa meest.

Glükoos, fruktoos, erloos, kestoos,
mee valmistamine täies hoos.

Töökas mesilane
ei väsi, sest emane
on kuninganna,
kellele au anna.

Lisete Enders, 9. klass

9. klassi iseloomustused

Triin Porohov- hästi tore inimene, naljakas, kreisi *girl*, ütleb kõik välja, mida mõtleb, natukene rumal, aga see on andestatav, norm mimm, hullumeelne, meeldivad mehed, kellel on autojuhi load, hea kuulaja, peohing, valjuhäälnel (seda positiivsest küljest), natukene väga ego, kui tal on hea tuju, on kõigil hea olla, minu päike ja energia tuimas koolipäevas, veits hobusehull, aga see on *fine*.

Rauno Grünberg- jutukas inimene, naljamees, arvutigeenius ja aitab õpetajaid alati, kannab palju sinist, krossika omanik, uudishimulik, viisakas, omamoodi.

Kaimar Lohk- kohalik külamees, jagab kõigile kommi, isegi kui vahel on tüütu, on ta hea huumoriga, „õpetajate lemmik“, meeldivad traktorid, tegeleb põllumajandusega, telefoni sõber, teretab palju.

Laura-Liisa Laur- meeste naine, vaikne, hea südamega, positiivne inimene, nunnud tedretähnid, blondiin, hea peokaaslane, viisakas, rõõmsameelne, särtsakas neiu, hooliv, väga väga kreisi *girl*.

Rianna Raja- parim, Viigi on ta lemmik, tore, sõbralik, viisakas, oskab nalja teha, hobuse inimene, naerab palju, armas neiu.

Kadi Rimmel- väga tark tüdruk, meeldib pidutseda, unekott, suhtenõustaja, esindab meie kooli vasakult ja paremalt, räägib palju.

Ingrid Kallas- väga tore klassiõde, oskab hästi matemaatikat, hästi andekas, aus ja julge oma vastustega, hästi armas, vahel tunnis hakkab laulma, teatud olukordades suur peoloom.

Kadri Lorup- väike laulev linnuke, jagab nätsu, tark, kõigi poiste unistus, naljatilk, hea tantsija.

Romet Mirka- koos Riivoga väga salapärased, mees mustas, hea sõber, hooliv, teeb hästi nalja.

Liis Saarepera- vahel kuri, bemmivend, mähkija, lahke ja sõbralik, tulevane automaaler, suur peoloom, karm mutt.

Riivo Meremaa- omamoodi inimene, ajaloo tark, hästi vaikne, meeldib palju nalja teha, mees mustas, Rometiga salapärane poiss, kooli kõige vanem õpilane, sõbralik, hooliv ja hea sõber.

Lumme-Marie Juhkamsoo- tore ja arg tüdruk, hea huumor, naljatilk, jooksutüdruk, sportlik, tõsiselt energiline, alati naeratus näol, lapse hing, meie klassi *cheerleader*.

Rihanna Meikar- tore ja mitmel alal andekas neiu, sõbralik ja hooliv, peaaegu kõige noorem klassis, lühike, temaga on alati lõbus.

Merili Kulper- printeri tindi kulutaja, hästi andekas, tark, väga hooliv ja aus, hoolib oma sõpradest ja on alati abivalmis, väga hea kirjanik, heasüdamlik, hea huumorisoonega, vaikne, suudab hästi teisi õpetada.

Lisete Enders- suudab õppida raskeid asju kui vaja, matemaatika geenius, laulab väga hästi, hea tantsija, naljakas, tark tüdruk, peoloom, pikk nagu Eiffeli torn, väga kena, brünett.

Ron-Revon Vaarend- tubli ja viisakas, rahulik, meie klassi kõige korralikum noormees, õpetajate lemmik, direktori käsilane ja kaksik, alati positiivne ja päikseline, rõõmus, tark ja taibukas, hooliv.

Õpetaja Sirje- hea klassijuhataja, hooliv, matemaatik kogu oma südamega, väga tubli, sõbralik, armas, õpetab hästi, vahel nõudlik.

Õpetaja Margit- väga tore ja rõõmsameelne õpetaja, õpetas väga hästi, meie kallid esimeste sammude juht, lahke ja hooliv, südamlik.

Meenutused kooliajast

Mäletan, et oli 5. klass. Olime inimeseõpetuse tunnis just õppinud tüdrukute ja poiste murdeea tunnuseid. Õpetaja Viigi pidi töö tegema, seega õppisime kõvasti kooli terrassil tunnuseid pähe. Üks hetk kukkus Lisete vihik terrassi alla. Legendid räägivad, et see on seal veel tänase päevani.

Olime mitmekesi tüdrukute vetsus. Liis toetas ennast kraanikausi peale. Kraanikauss tuli seina küljest lahti ja lendas maha. Tiiu ja Kalle tulid ja õnneks ei olnud kurjad. **(Kadri)** Mäletan ammust klassiõhtut, kui Heleriin meie klassis käis. Mängisime üle terve kooli pimepeitust, aga katkestasime, kuna Heleriin oli nutu äärel. Ta oli enda sõnul näinud ühes klassis akna juures seismas valget naist. Ta oli pikka aega veel kindel, et see oli kummitus. Tegelikult võib arvata, et see kummitus oli ta enda peegeldus aknast, aga kunagi ei või teada, äkki tänase päevani käib teisel korrusel ringi valge daam.

Mäletan meie kooli 9. klassi õpetajate päeva lõpuosa. Kogunesime kõik sööklasse õpetajate ette, et neile lauluga esineda ja tantsida. Panime järgmise laulu kõlarist ja kutsusime oma õpetajad tantsima. Lõpuks läksime kõik koos ketina koolimaja peale ringlema ja lõpetasime kooli fuajees tantsides. See jättis kõigile väga sooja tunde. **(Kadi)**

Aitäh õpetajatele, kes mõistsid, et me päriselt sõpradega ei kakelnud ega kiusanud teineteist pahatahtlikult. Alguses ikka oli segadust, kuid aja jooksul harjusid õpetajad sellega ära ning läksid ka ise naljaga kaasa, näiteks õpetaja Anne Freimuth. Uutel õpetajatel oli samuti segadust. Õpetaja Maril tekkis segadus siis, kui me Anniga kooli peal jagelesime. Õpetaja oli algselt mures, et äkki läksime päriselt kaklema, aga seletasime talle, et sõbralikult kakleme. Edaspidi ta juba teadis seda ning kui nägi meid jagelemas, siis veendus, et kõik on korras ning siis tõstis käed ja taandus lahinguväljalt. Samas on mul hea meel, et meie kooli õpetajad on alati valmis aitama ja toetama, kui seda vaja. Need on head ajad, mida endaga siit koolist kaasa võtta. **(Merili)**

Hea mälestus Rootsi reisist oli üks pood, mille nimi on Viking pood, kus oli palju huvitavaid asju ja sealt ostsin endale karambiti (nuga), millega on hea kaste avada või pakendeid avada. **(Riivo)**

Mäletan hästi seda, et oli jaanipäev, ma olin Viljandis. Nimelt toimus Viljandi järve ääres jaanipidu, kus ma osalesin. Ma sattusin sinna peole täiesti juhuslikult nii, et otsustasin minna Viljandi järve äärde, et niisama passida. Läks umbes pool tundi aega ja panin tähele, et rahvast hakkas kogu aeg juurde kogunema. Läksin neile järele, et teada saada, kuhu nad lähevad. Selgus, et nad läksid sellele jaanipeole. See üritus oli väga lahe. Seal mängis ansambel Gvint. Nad mängisid seal tuntud lauljate ja ansamblite repertuaare. Seal toimusid ka väga huvitavad tegevused, näiteks üks tegevus, milles osaleda sai, oli kasti kaalumine. Põhimõtteliselt pidi maksma kaks eurot ja siis sai vaadata kasti sisu lähemalt ja pakkuda, palju see kast kaalub. Seal oli nii sööke, jooki kui ka palju muud. Kui mäletan, siis pakkusin, et see kast kaalus 8 kg. Minu arust oli see õige vastus 7,820 kg. See kast oli 1 g täpsusega ära kaalutud. Inimene, kes pakkus kõige lähemale, sai kogu selle kasti sisu endale. Teine tegevus seal oli sangpommi tõstmine. See oli tasuta ja ma proovisin kätt. Ma arvan, et sain päris hästi hakkama. Mina jäin selle päevaga väga rahule. **(Ron)**

KiVa projektipäev 3. aprill

Projektipäeva alguses tutvustas ennast Karin Kiilaspä, kes on meie sotsiaalpedagoogi Kaisa õde, siis andis tema meile töölehed, kuhu pidime kirjutama klassikaaslase nime ja iga nime võis kasutada ainult kaks korda. Lehe peal oli näiteks „kes ei söö banaani“, „kes on käinud jääaugus ujumas“. See, kes sai kõige esimesena kõik lahtrid täis, pidi hüüdma „BINGO!“. Meie klassist sain mina esimesena valmis. Karin tegi selle ülesande selleks, et ta näeks, kui hästi meie klass omavahel läbi saab.

Teiseks mänguks pidime kõik kogunema klassi keskele ja ta küsis erinevaid küsimusi ja ühel pool kujutletavat joont oli õpilane nõus temaga ja teisel pool polnud nõus, aga sai jääda ka kahe vahele.

Viimaseks jaotasime klassi pooleks ja mängisime erinevaid kaarte, kus olid küsimused õpilaste elu kohta.

Kui olime Karini juures ära olnud, suundusime saali, seal ootas meid VAT-teatrist

vabakutseline näitleja Rauno Kaibiainen. Tema tegi meiega läbi erinevaid näitemänge, et panna meie ja ka õpetajate loovus proovile. Tegime läbi paarismänge ja peale seda ringmänge.

Saime Raunolt väikse ülevaate VAT-teatrist ja ka sellest, mis vahe on improteatril ja tavalisel teatril. Nimelt improteatris ei tea ükski näitleja, mis laval saama hakkab. Neil pole ette antud teksti, mida pähe õppida. Alustasime töötuba erinevate mängudega, kuna Rauno ei teadnud meie nimesid, pani ta meile ise nimed. Mina olin Pia-Mai. Mängud olid väga põnevad ja lõbusad, kõik said palju naerda ja lõbutseada.

Pärast paari mängu võtsime ringi ja hakkasime ringi keskele inimestest staatilisi pilte moodustama. Pildi moodustamine käis lihtsalt: üks inimene on ringi keskel, ta võtab oma poosi, öeldes, kes või mis ta on (näiteks raagus vahtrapuu). Ringi sisse läheb järgmine inimene, kes oma poosi võtab seostuvalt esimese inimesega. Kui Rauno seisis püsti ja ütles, et ta on raagus vahtrapuu, siis heitsin ta kõrvale maha ja ütlesin, et olen vahtraleht. Pilt koosnes, muidugi rohkem kui kahest inimesest. Pärast piltide moodustamist mängisime veel paari mängu. See töötuba meeldis mulle väga, ülimalt lõbus oli. Meile meeldis see päev väga ja ootan veel sellised päevi.

Lisete Enders ja Rihanna Meikar, 9. kl

Tallinnas käik

29. märtsi, kolmapäeva hommikul kell 8.30 hakkasime sõitma Tallinna poole. Kell 11.00 jõudsimme Tallinna teletorni juurde, seal kohtusime giidiga, kes aitas meil läbida programmi. Pidime kõndima 21. korrusele, see oli mõne jaoks kindlasti raske, aga kui olid jõudnud poolele maale, siis oli võimalus minna liftiga edasi, kui enam ei jõudnud, mina läksin ikka treppidest jalgsi. Üles jõudes saime vaadata uhket Tallinna linna ja minna rõdule, kus oli väga suur tuul, tagasi sõitsime liftiga. Pärast sõitsime bussiga Eesti Panga muuseumi juurde, seal saime ringi vaadata, millised olid vanad rahad ja mündid ning minna vanasse seifi, kus näidati 1 kg raskust kullakangi. Sealt edasi sõitsime Super Skypargi juurde, saime kassast piletid ja läksime T1 katusele, kus oli vaateratas. Vaateratta üleval oli lahe ja sai teha pilte sõpsidega, aga ma olin juba varem käinud vaaterattal ja see ei olnud enam nii lahe kui esimest korda, aga oli ikkagi tore. Pärast läksime batuudialale ja seal oli lõbus, sest saime hüpata ja kulli mängida. Seejärel ostsime jääjooki ja käisime teadusalal, kus olid vinged tegevuskohad.

Pärast läksime sõpradega Ülemiste keskusesse. Seal käisime poodides ja söömas ning saigi päev Tallinnas läbi ja algas sõit tagasi Viljandi. Ma jäin päevaga rahule ja päev oli tore.

Kevin Klein 7. klass

Tutipäeval kuulutati välja Kalmetu kooli ajaloo esimene töödejuhataja – Kevin Klein

Käisime Riigikogus

Riigikogus oli väga tore, seal võttis meid vastu Riigikogu liige Helmen Kütt. Kõigepealt oli seal meil politseikontroll, kus pidime oma joped ja isiklikud asjad ühte kasti panema ja ise kontrollist läbi minema. Saime oma asjad tagasi ja läksime Pika Hermanni torni. Sinna üles ronimine ja alla tulek olid hirmutavad. Torni tipus oli väga lahe. Tegime seal pilte ja nägime ilusat vaadet Tallinnale. Kui tornis oli käidud, läksime sööma. Riigikogus oli väga hea toit, kartul ja kanakaste koos salatiga. Magustoiduks oli mingi kohupiimakreem, mis oli väga väga hea.

Pärast riigikogu lõunat saime minna istungite saali, kus tutvustati meile, kus keegi istub ja millal toimuvad seal igasugused istungid, nagu näiteks „Riigikogu infotund”. Pärast riigikogu istungite saali suundusime edasi Valgesse saali, kus me kohtusime riigikogu esimehe Jüri Ratasega (fotol). Saime temaga pilti teha, mis oli hästi tore. Siis räägiti meile, mida Valges saalis tehakse ja mis üritusi seal korraldatakse.

Ootasime õhtut ja läksime Estonia teatrisse vaatama muusikali „Minu veetlev leedi”. See etendus kestis 3 tundi ja 45 minutit.

Ron-Revon Vaarend 9. klass

Kes on kes?

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8)

9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16)

Üleriiklik võit tuli taas Kalmetule!

30. mail toimus Mondo Maailmakooli noortekonkursi "Teated tulevikust" tunnustusüritus, kus autasustati noori, kes on õppeaasta jooksul tõmmanud teiste noorte tähelepanu ülemaailmsetele kriisidele ja nendele lahenduste otsimisele.

Noortekonkursi võitsid Tallinna Kesklinna Vene Gümnaasiumi ja Kalmetu Põhikooli õpilased! Võidutöö autoriteks olid 9. klassi tegusad neiud Lisete Enders ja Lumme Marie Juhkamsoo. Noorte juhendajaks oli Kalmetu kooli ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetaja kui ka õppejuht Grete Sirge.

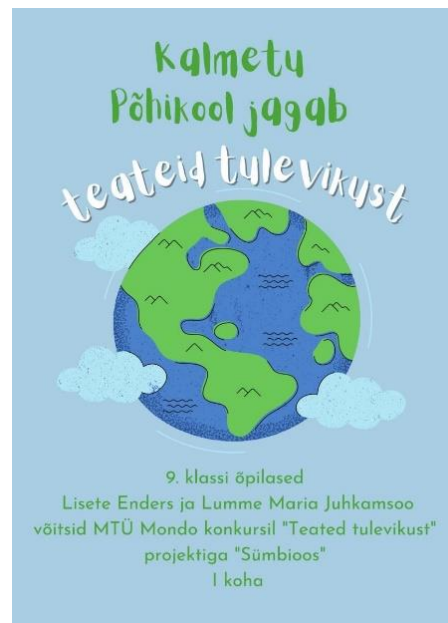
Noori ootab õppereis Gruusiasse või Türgi juunis 2023.

Palju õnne, Lisete, Lumme ja õpetaja Grete!

Meie kooliperel on olnud igati särav ja edukas aasta.

Suur tänu lapsevanematele, õpetajatele, õpilastele ja meie koostööpartneritele!

Huvijuht Karin Mägi

Kalmetu Sõna toimetus ene@kalmetu.vil.ee Ene Toomsalu, Helina Matusorg, Karin Mägi, Ron-Revon Vaarend, Pärtel Võsu, Kadri Lorup, Merili Kulper, Anni Oja, Lisete Enders, Romet Mirka, Triin Porohov, Rihanna Meikar, Romet Grünberg, Kevin Klein, Laura-Liisa Laur, Kadi Rimmel